Решение - 34COM 8B.5 за Национален парк „Пирин“ (България) – Бразилия, 2010 г.

Комитетът за световно наследство,

1. След като разгледа Документи WHC-10/34.COM/8B и WHC-10/34.COM/INF 8B2;

2. Припомняйки Решение **33 COM 7B.21**, прието на 33-та му сесия (Севиля, 2009 г.);

3. Одобрява разширяването на **Национален парк „Пирин“, България** , вписан по критерии **vii)** , **viii)** и **ix)**, с цел да се укрепи интегритета и управлението на обекта на световното наследство;

4. Приема следната декларация за изключителна универсална стойност:

Кратък синтез
Обектът на световното наследство обхваща площ от около 40 000 хектара в Пирин планина, югозападна България, и съвпада с неразвитите райони на Национален парк „Пирин“. Разнообразният варовиков планински ландшафт на обекта включва над 70 ледникови езера и множество ледникови земни формирования, с много водопади, скалисти сипеи и пещери. В горите доминират иглолистни дървета, а в по-високите части има алпийски ливади под върховете. Обектът включва редица ендемични и реликтни видове, които са представителни за балканската плейстоценна флора.

Критерий vii): Планинската природа на Национален парк „Пирин“ е изключително красива. Високите планински върхове и скали контрастират с поляни, реки и водопади и осигуряват възможност за изживяване на естетиката на балкански планински ландшафт. Способността да изпитате отдаленост и естественост е важен атрибут на изключителната универсална стойност на обекта.

Критерий viii): Основната стойност на обекта във връзка със земната наука се отнася до неговата ледникова геоморфология, демонстрирана чрез множество характеристики, включително циркуси, дълбоки долини и над 70 ледникови езера. Планините на обекта показват различни форми и са се развили в няколко различни вида скали. Действащите природни процеси позволяват да се изследва непрекъснатото развитие на земните форми на обекта и да се подпомогне разбирането на други планински райони в региона.

Критерий ix): Обектът е добър пример за продължаващото развитие на флората, както се вижда от редица ендемични и реликтни видове, а обектът също така е пример за функционираща екосистема, която е представителна за важните природни екосистеми на Балканските планини. Пиринските естествени иглолистни гори включват бяла мура и черна мура, с много стари растежни дървета. Общо има 1315 вида висши растения, около една трета от флората на България, включително 86 балкански ендемита, 17 български ендемита и 18 ендемични местни вида. Фауната на Национален парк „Пирин“ включва 45 вида бозайници, включително кафява мечка, вълк и златка, както и 159 вида птици. Пирин е дом на осем вида земноводни, единадесет вида влечуги и шест вида риби. Въпреки че горите са засегнати от известна употреба в миналото, естественото функциониране на екосистемата гарантира опазването на нейната регионално значима стойност на биологичното разнообразие.

Интегритет

Първоначалното вписване на обекта през 1983 г. се оказва недостатъчно за представянето и поддържането на изключителната универсална стойност на Пирин, но разширяването през 2010 г. разглежда проблемите във възможно най-голяма степен и представлява минималната площ на Национален парк „Пирин“, която може да се счита за отговаряща на изискванията за изключителна универсална стойност, изложени в *Конвенцията* за *световното наследство*.

Националният парк е ясно дефиниран от гледна точка на планинската си природа и екология, а границите на обекта са достатъчно големи, за да обхванат природната стойност на Пирин. Подходящи граници са установени чрез разширяване на първоначално вписания обект, до най-отдалечените райони на вътрешността на националния парк и изключване на прилежащите територии, които не са съвместими със статута на световното наследство поради въздействието върху интегритета от развитието на ски съоръжения. Стойността на разширения обект запазва характеристиките на природния ландшафт, но се намира в непосредствена близост до райони, обект на интензивно развитие на туризма, което представлява риск за интегритета на обекта.

Изисквания за защита и управление

Обектът попада в обхвата на националното законодателство, което трябва да осигури силна национална защита на стойността на обекта, включително предотвратяване на вреди от устройствена дейност в прилежащи територии. От съществено значение е това законодателство да бъде стриктно спазвано и да бъде зачитано от всички нива на управление, които имат отговорности в тази област. Обектът също така има ефективен и функциониращ план за управление, при условие че изпълнението му може да бъде осигурено чрез адекватни ресурси както за поддържане на необходимото ниво на персонал, така и за предприемане на необходимите управленски дейности за опазване и управление на обекта. Необходима е система за редовно наблюдение на природната стойност на Пирин и текущи програми за поддържане на местообитания и земни формирования в естествено състояние, избягване на смущения и други въздействия върху дивата природа и запазване на естетическата стойност на обекта.

Световното наследство отдавна е подложено на натиск от страна на туристите, до голяма степен причинен от развитието на ски съоръжения и ски писти. През 80-те и 90-те години в Банско, Добринище и Кулиното са разработени малки ски зони. Дейности като нощно каране на ски, извънпистово каране и хели ски са дейности, които могат да засегнат стойността и интегритета на обекта и изискват строг контрол. Банско, прилежащо към обекта, се превърна в един от най-бързо развиващите се градове в България с хотели и ваканционни комплекси, построени буквално на границата на парка. Развитието на туризма в и около обекта не е ефективно контролирано в миналото, включително някои области, които са развити в рамките на обекта и са причинили значителни щети. Планът за управление на обекта трябва да осигури дългосрочен приоритет за опазване на природната стойност на Пирин и да се предпази от всякакви вреди и въздействия в рамките на обекта от ски, спортни събития или друга неподходяща устройствена дейност. Също така документите за планиране, създадени от националните, регионалните и местните власти, трябва по същия начин да гарантират защитата на природната стойност на обекта и също така да интегрират ползите, които той предоставя като естествен ландшафт за околността.

Други заплахи за обекта включват незаконна сеч, бракониерство и използването на снегомобили и АТВ. Тези практики изискват внимателно наблюдение, управление и прилагане на ефективни разпоредби. Управлението на практиките на посетителите -

както за предотвратяване на отрицателни въздействия, така и за осигуряване на възможности за изучаване на стойността на обекта по устойчив начин - е съществено дългосрочно изискване за този обект.

5. Приема в конкретния контекст на горепосоченото разширение предложението на държавата-участничка да изключи от обекта четири малки зони (общо 150,6 ха) в периферията на обекта, които са били изключени от националния парк; и също така приема предложението на държавата-участничка да изключи от обекта туристическите зони Банско и Добринище (общо 1078,28 ха) и да включи последните, които все още са в района на националния парк, в нова буферна зона;

6. Изразява съжаление, че изключителната универсална стойност на обекта е повлияна многократно и значително от развитието на ски съоръжения и ски писти до степен, че може да се разгледа включването на обекта в Списъка на застрашеното световно наследство и че продължаването на развитието на ски зона е критична заплаха за изключителната универсална стойност на обекта;

7. Изисква от държавата-участничка стриктно да гарантира, че не се извършва допълнително развитие на ски зоната в рамките на обекта и неговата буферна зона и да гарантира, че съществуващите ски съоръжения и ски писти отговарят на одобрените изисквания, включително тези за възстановяване на деградирали райони;

8. Взема решение, че всяка по-нататъшна устройствена дейност и сериозно въздействие от ски съоръжения или ски писти или прилежаща инфраструктура в рамките на обекта и неговата буферна зона би довело до вписването на обекта в Списъка на застрашеното световно наследство;

9. Настоятелно призовава държавата-участничка да гарантира, че новият план за управление, който ще бъде разработен за периода след 2013 г., няма да позволи по-нататъшно развитие на ски зона или изграждане на други екологично неустойчиви съоръжения в рамките на обекта и неговата буферна зона, нито разширяване на туристическата зона в обекта;

10. Също така настоява държавата-участничка да предприеме всички възможни мерки за предотвратяване на неправомерното използване на емблемата на световното наследство, включително като не позволява използването ѝ във връзка със ски курорта Банско, което не може да се счита за устойчиво използване на обект на световното наследство; и насърчава държавата-участничка да проучи и подобри възможностите за екологично устойчив туризъм в обекта, което ще бъде от полза за местните общности;

11. Също така изисква от държавата-участничка да покани съвместна мисия за наблюдение на ЮНЕСКО/IUCN през 2011 г., за да оцени консервационния статус на обекта, като се обърне особено внимание на ефективната му защита от неправомерна устройствена дейност и човешко ползване в рамките на и извън неговите граници, вкл. установяването на по-подходящи буферни зони, които отговарят на изискванията на параграф 104 от *Оперативните насоки*, и да преразгледа проект на новия план за управление, за да гарантира, че той ще осигури постоянната защита на изключителната универсална стойност на обекта;

12. Освен това изисква от държавата-участничка да представи на Центъра за световно наследство до **1 февруари 2011** г. доклад за консервационния статус на обекта, като се обърне специално внимание на ефективната му защита от неправомерна устройствена дейност и човешко ползване в рамките и извън неговите граници, с цел разглеждане от Комитета за световно наследство на неговата 35-та сесия през 2011 г. Този доклад трябва да включва отговора на държавата-участничка по подадените от НПО материали, които са довели до процедура за нарушение към Генерална дирекция "Околна среда" на Европейската комисия

13. Решение - 34COM 8B.5 - Природни обекти - Национален парк „Пирин“ (България) - 2010 г.
Комитетът за световно наследство,

1. След като разгледа Документи WHC-10/34.COM/8B и WHC-10/34.COM/INF 8B2;

2. Припомняйки Решение **33 COM 7B.21**, прието на 33-та му сесия (Севиля, 2009 г.);

3. Одобрява разширяването на **Национален парк „Пирин“, България** , вписан по критерии **vii)** , **viii)** и **ix)**, с цел да се укрепи интегритета и управлението на обекта на световното наследство;

4. Приема следната декларация за изключителна универсална стойност:

Кратък синтез
Обектът на световното наследство обхваща площ от около 40 000 хектара в Пирин планина, югозападна България, и съвпада с неразвитите райони на Национален парк „Пирин“. Разнообразният варовиков планински ландшафт на обекта включва над 70 ледникови езера и множество ледникови земни формирования, с много водопади, скалисти сипеи и пещери. В горите доминират иглолистни дървета, а в по-високите части има алпийски ливади под върховете. Обектът включва редица ендемични и реликтни видове, които са представителни за балканската плейстоценна флора.

Критерий vii): Планинската природа на Национален парк „Пирин“ е изключително красива. Високите планински върхове и скали контрастират с поляни, реки и водопади и осигуряват възможност за изживяване на естетиката на балкански планински ландшафт. Способността да изпитате отдаленост и естественост е важен атрибут на изключителната универсална стойност на обекта.

Критерий viii): Основната стойност на обекта във връзка със земната наука се отнася до неговата ледникова геоморфология, демонстрирана чрез множество характеристики, включително циркуси, дълбоки долини и над 70 ледникови езера. Планините на обекта показват различни форми и са се развили в няколко различни вида скали. Действащите природни процеси позволяват да се изследва непрекъснатото развитие на земните форми на обекта и да се подпомогне разбирането на други планински райони в региона.

Критерий ix): Обектът е добър пример за продължаващото развитие на флората, както се вижда от редица ендемични и реликтни видове, а обектът също така е пример за функционираща екосистема, която е представителна за важните природни екосистеми на Балканските планини. Пиринските естествени иглолистни гори включват бяла мура и черна мура, с много стари растежни дървета. Общо има 1315 вида висши растения,

около една трета от флората на България, включително 86 балкански ендемита, 17 български ендемита и 18 ендемични местни вида. Фауната на Национален парк „Пирин“ включва 45 вида бозайници, включително кафява мечка, вълк и златка, както и 159 вида птици. Пирин е дом на осем вида земноводни, единадесет вида влечуги и шест вида риби. Въпреки че горите са засегнати от известна употреба в миналото, естественото функциониране на екосистемата гарантира опазването на нейната регионално значима стойност на биологичното разнообразие.

Интегритет

Първоначалното вписване на обекта през 1983 г. се оказва недостатъчно за представянето и поддържането на изключителната универсална стойност на Пирин, но разширяването през 2010 г. разглежда проблемите във възможно най-голяма степен и представлява минималната площ на Национален парк „Пирин“, която може да се счита за отговаряща на изискванията за изключителна универсална стойност, изложени в *Конвенцията* за *световното наследство*.

Националният парк е ясно дефиниран от гледна точка на планинската си природа и екология, а границите на обекта са достатъчно големи, за да обхванат природната стойност на Пирин. Подходящи граници са установени чрез разширяване на първоначално вписания обект, до най-отдалечените райони на вътрешността на националния парк и изключване на прилежащите територии, които не са съвместими със статута на световното наследство поради въздействието върху интегритета от развитието на ски съоръжения. Стойността на разширения обект запазва характеристиките на природния ландшафт, но се намира в непосредствена близост до райони, обект на интензивно развитие на туризма, което представлява риск за интегритета на обекта.

Изисквания за защита и управление

Обектът попада в обхвата на националното законодателство, което трябва да осигури силна национална защита на стойността на обекта, включително предотвратяване на вреди от устройствена дейност в прилежащи територии. От съществено значение е това законодателство да бъде стриктно спазвано и да бъде зачитано от всички нива на управление, които имат отговорности в тази област. Обектът също така има ефективен и функциониращ план за управление, при условие че изпълнението му може да бъде осигурено чрез адекватни ресурси както за поддържане на необходимото ниво на персонал, така и за предприемане на необходимите управленски дейности за опазване и управление на обекта. Необходима е система за редовно наблюдение на природната стойност на Пирин и текущи програми за поддържане на местообитания и земни формирования в естествено състояние, избягване на смущения и други въздействия върху дивата природа и запазване на естетическата стойност на обекта.

Световното наследство отдавна е подложено на натиск от страна на туристите, до голяма степен причинен от развитието на ски съоръжения и ски писти. През 80-те и 90-те години в Банско, Добринище и Кулиното са разработени малки ски зони. Дейности като нощно каране на ски, извънпистово каране и хели ски са дейности, които могат да засегнат стойността и интегритета на обекта и изискват строг контрол. Банско, прилежащо към обекта, се превърна в един от най-бързо развиващите се градове в България с хотели и ваканционни комплекси, построени буквално на границата на парка. Развитието на туризма в и около обекта не е ефективно контролирано в миналото, включително някои области, които са развити в рамките на обекта и са причинили значителни щети. Планът за управление на обекта трябва да осигури дългосрочен приоритет за опазване на природната стойност на Пирин и да се предпази

от всякакви вреди и въздействия в рамките на обекта от ски, спортни събития или друга неподходяща устройствена дейност. Също така документите за планиране, създадени от националните, регионалните и местните власти, трябва по същия начин да гарантират защитата на природната стойност на обекта и също така да интегрират ползите, които той предоставя като естествен ландшафт за околността.
Други заплахи за обекта включват незаконна сеч, бракониерство и използването на снегомобили и АТВ. Тези практики изискват внимателно наблюдение, управление и прилагане на ефективни разпоредби. Управлението на практиките на посетителите - както за предотвратяване на отрицателни въздействия, така и за осигуряване на възможности за изучаване на стойността на обекта по устойчив начин - е съществено дългосрочно изискване за този обект.

5. Приема в конкретния контекст на горепосоченото разширение предложението на държавата-участничка да изключи от обекта четири малки зони (общо 150,6 ха) в периферията на обекта, които са били изключени от националния парк; и също така приема предложението на държавата-участничка да изключи от обекта туристическите зони Банско и Добринище (общо 1078,28 ха) и да включи последните, които все още са в района на националния парк, в нова буферна зона;

6. Изразява съжаление, че изключителната универсална стойност на обекта е повлияна многократно и значително от развитието на ски съоръжения и ски писти до степен, че може да се разгледа включването на обекта в Списъка на застрашеното световно наследство и че продължаването на развитието на ски зона е критична заплаха за изключителната универсална стойност на обекта;

7. Изисква от държавата-участничка стриктно да гарантира, че не се извършва допълнително развитие на ски зоната в рамките на обекта и неговата буферна зона и да гарантира, че съществуващите ски съоръжения и ски писти отговарят на одобрените изисквания, включително тези за възстановяване на деградирали райони;

8. Взема решение, че всяка по-нататъшна устройствена дейност и сериозно въздействие от ски съоръжения или ски писти или прилежаща инфраструктура в рамките на обекта и неговата буферна зона би довело до вписването на обекта в Списъка на застрашеното световно наследство;

9. Настоятелно призовава държавата-участничка да гарантира, че новият план за управление, който ще бъде разработен за периода след 2013 г., няма да позволи по-нататъшно развитие на ски зона или изграждане на други екологично неустойчиви съоръжения в рамките на обекта и неговата буферна зона, нито разширяване на туристическата зона в обекта;

10. Също така настоява държавата-участничка да предприеме всички възможни мерки за предотвратяване на неправомерното използване на емблемата на световното наследство, включително като не позволява използването ѝ във връзка със ски курорта Банско, което не може да се счита за устойчиво използване на обект на световното наследство; и насърчава държавата-участничка да проучи и подобри възможностите за екологично устойчив туризъм в обекта, което ще бъде от полза за местните общности;

11. Също така изисква от държавата-участничка да покани съвместна мисия за наблюдение на ЮНЕСКО/IUCN през 2011 г., за да оцени консервационния статус на

обекта, като се обърне особено внимание на ефективната му защита от неправомерна устройствена дейност и човешко ползване в рамките на и извън неговите граници, вкл. установяването на по-подходящи буферни зони, които отговарят на изискванията на параграф 104 от *Оперативните насоки*, и да преразгледа проект на новия план за управление, за да гарантира, че той ще осигури постоянната защита на изключителната универсална стойност на обекта;

12. Освен това изисква от държавата-участничка да представи на Центъра за световно наследство до **1 февруари 2011** г. доклад за консервационния статус на обекта, като се обърне специално внимание на ефективната му защита от неправомерна устройствена дейност и човешко ползване в рамките и извън неговите граници, с цел разглеждане от Комитета за световно наследство на неговата 35-та сесия през 2011 г. Този доклад трябва да включва отговора на държавата-участничка по подадените от НПО материали, които са довели до процедура за нарушение към Генерална дирекция "Околна среда" на Европейската комисия

13. Решение - 34COM 8B.5 - Природни обекти - Национален парк „Пирин“ (България) - 2010 г.

Комитетът за световно наследство,

1. След като разгледа Документи WHC-10/34.COM/8B и WHC-10/34.COM/INF 8B2;

2. Припомняйки Решение **33 COM 7B.21**, прието на 33-та му сесия (Севиля, 2009 г.);

3. Одобрява разширяването на **Национален парк „Пирин“, България** , вписан по критерии **vii) , viii)** и **ix)**, с цел да се укрепи интегритета и управлението на обекта на световното наследство;

4. Приема следната декларация за изключителна универсална стойност:

Кратък синтез

Обектът на световното наследство обхваща площ от около 40 000 хектара в Пирин планина, югозападна България, и съвпада с неразвитите райони на Национален парк „Пирин“. Разнообразният варовиков планински ландшафт на обекта включва над 70 ледникови езера и множество ледникови земни формирования, с много водопади, скалисти сипеи и пещери. В горите доминират иглолистни дървета, а в по-високите части има алпийски ливади под върховете. Обектът включва редица ендемични и реликтни видове, които са представителни за балканската плейстоценна флора.

Критерий vii): Планинската природа на Национален парк „Пирин“ е изключително красива. Високите планински върхове и скали контрастират с поляни, реки и водопади и осигуряват възможност за изживяване на естетиката на балкански планински ландшафт. Способността да изпитате отдаленост и естественост е важен атрибут на изключителната универсална стойност на обекта.

Критерий viii): Основната стойност на обекта във връзка със земната наука се отнася до неговата ледникова геоморфология, демонстрирана чрез множество характеристики, включително циркуси, дълбоки долини и над 70 ледникови езера. Планините на обекта показват различни форми и са се развили в няколко различни вида скали. Действащите

природни процеси позволяват да се изследва непрекъснатото развитие на земните форми на обекта и да се подпомогне разбирането на други планински райони в региона.

Критерий ix): Обектът е добър пример за продължаващото развитие на флората, както се вижда от редица ендемични и реликтни видове, а обектът също така е пример за функционираща екосистема, която е представителна за важните природни екосистеми на Балканските планини. Пиринските естествени иглолистни гори включват бяла мура и черна мура, с много стари растежни дървета. Общо има 1315 вида висши растения, около една трета от флората на България, включително 86 балкански ендемита, 17 български ендемита и 18 ендемични местни вида. Фауната на Национален парк „Пирин“ включва 45 вида бозайници, включително кафява мечка, вълк и златка, както и 159 вида птици. Пирин е дом на осем вида земноводни, единадесет вида влечуги и шест вида риби. Въпреки че горите са засегнати от известна употреба в миналото, естественото функциониране на екосистемата гарантира опазването на нейната регионално значима стойност на биологичното разнообразие.

Интегритет

Първоначалното вписване на обекта през 1983 г. се оказва недостатъчно за представянето и поддържането на изключителната универсална стойност на Пирин, но разширяването през 2010 г. разглежда проблемите във възможно най-голяма степен и представлява минималната площ на Национален парк „Пирин“, която може да се счита за отговаряща на изискванията за изключителна универсална стойност, изложени в *Конвенцията* за *световното наследство*.

Националният парк е ясно дефиниран от гледна точка на планинската си природа и екология, а границите на обекта са достатъчно големи, за да обхванат природната стойност на Пирин. Подходящи граници са установени чрез разширяване на първоначално вписания обект, до най-отдалечените райони на вътрешността на националния парк и изключване на прилежащите територии, които не са съвместими със статута на световното наследство поради въздействието върху интегритета от развитието на ски съоръжения. Стойността на разширения обект запазва характеристиките на природния ландшафт, но се намира в непосредствена близост до райони, обект на интензивно развитие на туризма, което представлява риск за интегритета на обекта.

Изисквания за защита и управление

Обектът попада в обхвата на националното законодателство, което трябва да осигури силна национална защита на стойността на обекта, включително предотвратяване на вреди от устройствена дейност в прилежащи територии. От съществено значение е това законодателство да бъде стриктно спазвано и да бъде зачитано от всички нива на управление, които имат отговорности в тази област. Обектът също така има ефективен и функциониращ план за управление, при условие че изпълнението му може да бъде осигурено чрез адекватни ресурси както за поддържане на необходимото ниво на персонал, така и за предприемане на необходимите управленски дейности за опазване и управление на обекта. Необходима е система за редовно наблюдение на природната стойност на Пирин и текущи програми за поддържане на местообитания и земни формирования в естествено състояние, избягване на смущения и други въздействия върху дивата природа и запазване на естетическата стойност на обекта.

Световното наследство отдавна е подложено на натиск от страна на туристите, до голяма степен причинен от развитието на ски съоръжения и ски писти. През 80-те и 90-те години в Банско, Добринище и Кулиното са разработени малки ски зони. Дейности

като нощно каране на ски, извънпистово каране и хели ски са дейности, които могат да засегнат стойността и интегритета на обекта и изискват строг контрол. Банско, прилежащо към обекта, се превърна в един от най-бързо развиващите се градове в България с хотели и ваканционни комплекси, построени буквално на границата на парка. Развитието на туризма в и около обекта не е ефективно контролирано в миналото, включително някои области, които са развити в рамките на обекта и са причинили значителни щети. Планът за управление на обекта трябва да осигури дългосрочен приоритет за опазване на природната стойност на Пирин и да се предпази от всякакви вреди и въздействия в рамките на обекта от ски, спортни събития или друга неподходяща устройствена дейност. Също така документите за планиране, създадени от националните, регионалните и местните власти, трябва по същия начин да гарантират защитата на природната стойност на обекта и също така да интегрират ползите, които той предоставя като естествен ландшафт за околността.
Други заплахи за обекта включват незаконна сеч, бракониерство и използването на снегомобили и АТВ. Тези практики изискват внимателно наблюдение, управление и прилагане на ефективни разпоредби. Управлението на практиките на посетителите - както за предотвратяване на отрицателни въздействия, така и за осигуряване на възможности за изучаване на стойността на обекта по устойчив начин - е съществено дългосрочно изискване за този обект.

5. Приема в конкретния контекст на горепосоченото разширение предложението на държавата-участничка да изключи от обекта четири малки зони (общо 150,6 ха) в периферията на обекта, които са били изключени от националния парк; и също така приема предложението на държавата-участничка да изключи от обекта туристическите зони Банско и Добринище (общо 1078,28 ха) и да включи последните, които все още са в района на националния парк, в нова буферна зона;

6. Изразява съжаление, че изключителната универсална стойност на обекта е повлияна многократно и значително от развитието на ски съоръжения и ски писти до степен, че може да се разгледа включването на обекта в Списъка на застрашеното световно наследство и че продължаването на развитието на ски зона е критична заплаха за изключителната универсална стойност на обекта;

7. Изисква от държавата-участничка стриктно да гарантира, че не се извършва допълнително развитие на ски зоната в рамките на обекта и неговата буферна зона и да гарантира, че съществуващите ски съоръжения и ски писти отговарят на одобрените изисквания, включително тези за възстановяване на деградирали райони;

8. Взема решение, че всяка по-нататъшна устройствена дейност и сериозно въздействие от ски съоръжения или ски писти или прилежаща инфраструктура в рамките на обекта и неговата буферна зона би довело до вписването на обекта в Списъка на застрашеното световно наследство;

9. Настоятелно призовава държавата-участничка да гарантира, че новият план за управление, който ще бъде разработен за периода след 2013 г., няма да позволи по-нататъшно развитие на ски зона или изграждане на други екологично неустойчиви съоръжения в рамките на обекта и неговата буферна зона, нито разширяване на туристическата зона в обекта;

10. Също така настоява държавата-участничка да предприеме всички възможни мерки за предотвратяване на неправомерното използване на емблемата на световното наследство, включително като не позволява използването ѝ във връзка със ски курорта Банско, което не може да се счита за устойчиво използване на обект на световното наследство; и насърчава държавата-участничка да проучи и подобри възможностите за екологично устойчив туризъм в обекта, което ще бъде от полза за местните общности;

11. Също така изисква от държавата-участничка да покани съвместна мисия за наблюдение на ЮНЕСКО/IUCN през 2011 г., за да оцени консервационния статус на обекта, като се обърне особено внимание на ефективната му защита от неправомерна устройствена дейност и човешко ползване в рамките на и извън неговите граници, вкл. установяването на по-подходящи буферни зони, които отговарят на изискванията на параграф 104 от *Оперативните насоки*, и да преразгледа проект на новия план за управление, за да гарантира, че той ще осигури постоянната защита на изключителната универсална стойност на обекта;

12. Освен това изисква от държавата-участничка да представи на Центъра за световно наследство до **1 февруари 2011** г. доклад за консервационния статус на обекта, като се обърне специално внимание на ефективната му защита от неправомерна устройствена дейност и човешко ползване в рамките и извън неговите граници, с цел разглеждане от Комитета за световно наследство на неговата 35-та сесия през 2011 г. Този доклад трябва да включва отговора на държавата-участничка по подадените от НПО материали, които са довели до процедура за нарушение към Генерална дирекция "Околна среда" на Европейската комисия